

[Boligministeren.]

Resultatet heraf fremgår af den udtalelse, den højtærede handelsminister har fremsat over for det pågældende udvalg, jfr. betænkningen angående forslag til lov om pris- og avancementstop 6. afsnit.

Hans Rasmussen: Det tjener sikkert ikke noget rimeligt formål at udtrykke forundring eller forargelse over, at man her i folketinget ikke er i stand til at nå frem til forståelse vedrørende de lovforslag, vi her behandler. Det er jo indlysende, at vi, når det drejer sig om forhold inden for det økonomiske liv, kan have politiske og økonomiske anskuelse, som går til forskellig side — det er nu engang den deling, der forekommer her.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen kom navnlig ind på spørgsmålet om arbejdsmarkedet. Jeg tror, at hvis vi skulle ordne visse forhold på arbejdsmarkedet, kunne vi godt nå til forståelse på vide områder. Jeg har opfattet det ærede medlems udtalelser i dag på den måde, at de nærmest er læst op af Dansk Arbejdsgiverforenings skrivelse. Det, jeg navnlig pegede på, er arbejdslønningerne i forbindelse med de markedsmæssige forhold, medens det for oppositionen i høj grad drejer sig om at henvise til lønsystemernes struktur, idet man mener, at lønsystemernes struktur indebærer, at vi ved at give tillæg til de lavtlønnede kommer ud for de afsmitninger på de højere lønninger, som der blev henvist til.

I øvrigt er det jo rigtigt, at det er samfundsøkonomiske vanskeligheder, vi står over for at skulle løse. Det ligger jo ikke sådan, at arbejdsgiverne — det gælder i hvert fald på mange områder — ikke er i stand til at konkurrere, selv om de måtte give lidt mere i løn. Når vi har forhandlet og spurgt: hvis vi nu var henholdende ved en lønforhandling, kunne arbejderne så forvente, at arbejdsgiverne ved en senere lejlighed ville være lidt mere large, således at vi kunne få en del af overskuddet overført til arbejderne eller udbetalt på et lidt senere tidspunkt, er vi ofte stødt på dette, at et sådant tilsagn har vi aldrig været i stand til at opnå.

Over for det ærede medlem hr. Henry Christensen vil jeg gerne sige, at det er

jo rigtigt, at den automatiske dyrtidsregulering skulle være en garanti imod en udhulning af lønningerne. Nu mente jeg i hvert fald, at når vi gik med til at tage skatter og afgifter ud af beregningen, kunne vi finde frem til den midterlinje, som var bedre. Det har jo da også vist sig, at bevægelserne i det danske lønniveau ikke er kraftigere end i de øvrige konkurrerende lande; det vil sige, at selv om man ikke dér har en automatisk regulering, er de kommet på linje med os — det kan veksle; den ene gang ligger vi måske foran, den anden gang ligger de andre foran.

Den betragtning, som det ærede medlem hr. Henry Christensen fremsatte om, at de lovforslag, der kom fra regeringens side, var en udfordring over for folketinget, beroede vel på en fortaelse. Jeg synes, det er lidt dristigt sagt, for man har jo altid ønsket, at regeringen her på folketingets bord skulle præsentere de forslag, den ville have til behandling. Det er dem, vi har fået, og man kan så være glad for dem eller ej. Nogle kan man give tilslutning til, andre kan man ikke give tilslutning til — det er jo derfor, vi drøfter dem.

Jeg kunne fristes til at komme med en del bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller; nu er tiden imidlertid fremskreden, og jeg skal derfor lade det ligge, men efter min opfattelse af det ærede medlem ligger det sådan, at når det ærede medlem kommer her op på talerstolen, så er det, ligesom han påtager sig en vrede, som ikke er til stede hos det ærede medlem. Det ærede medlem har før beskyldt mig for at være vred her fra denne talerstol; nu synes jeg, det er omvendt. Nu er det, ligesom det ærede medlem i den grad kommer op i de store højder og tager fat på regeringen og kritiserer alt, hvad regeringen er i stand til at kunne fremsætte. Jeg synes nu, det er en noget drastisk betragtning, når det ærede medlem siger, at efter det, der er sket her i salen de sidste dage, kan vi ikke forvente noget samarbejde mellem statsmagten og erhvervene. Nå, jeg tror nu nok, at det samarbejde fortsat vil gå videre, for samfundet og funktionerne stopper jo ikke, fordi vi vedtager nogle love, som det ærede medlem ikke er i stand til at godtage. Jeg synes, det i høj grad er en helhedsløsning, vi beskæftiger os med. Om